

[Arne Melchior]

gerne vil være med til, men det er bare ikke realistisk, og det er ikke rigtigt. Jeg talte forleden dag med nogle skolebørn i Skagen. De går i gymnasium i Frederikshavn, og det er de nødt til, for der er ikke noget gymnasium, hvor de bor. De har – det varierer selvfølgelig lidt efter, hvor de bor – mellem en og halvanden times skolevej to gange om dagen. Det er beklageligt, men det kan ikke gøres nærmere. Det er næsten en utopi at hævde, at det kan gøres ligeligt for alle med teaterbetjening, idrætsbetjening, skolebetjening og biblioteksbetjening. Sådan er det ikke i noget land. Vi skal gøre det så godt, som det overhovedet er muligt, men man skal ikke bilde folk ind, at det uden videre kan lade sig gøre.

Vi kan ikke støtte den foreslåede udbygning af filialerne og de flere busser. Vi vil derimod meget gerne være med til at ofre penge på betjening af handicappede, enten det er folk på hospitaler og plejehjem, eller det er blinde og svagtseende. Fængslerne kan vi også godt tage med herindunder, forskellen i ære. Der vil vi gerne være med til at bruge penge, men ikke på dette, at der skal være søndagsåbent, og at der ikke må være deltidsbibliotekarere og alle disse udgiftskrævende ting.

Hvad angår overgangen til bloktilskud, vil vi muligvis godt være med, men at foreslå i marts det ene år, at ændringen skal ske pr. 1. januar det næste kalender- og regnskabsår, mener jeg er så uprofessionelt, at det skriger til himlen. Selvfølgelig er det ikke noget, der kan ske. Selv hvis loven blev vedtaget i indværende samling, hvad den altså ikke bliver, kunne denne ændring i kommunernes budgetlægning selvfølgelig ikke ske om 9 måneder fra nu. Jeg synes nærmest, det er fornærmeligt over for kommunalpolitikernes arbejde, herunder især budgetlægningen, at tro noget sådant. Skal der være tale om en overgang til bloktilskud, bør det efter min mening ske pr. 1. januar 1986 – det kan også godt være, det skal være 1987 – nemlig når de næste gang nyvalgte kommunalbestyrelser har haft et fuldt arbejdsår og har kendskab til det.

I mellemtiden vil vi gerne være med til at animere de kommuner, som er bagud med en god biblioteksbetjening, gennem refusionsordningen til at gøre noget mere ved det, for vi er da helt enige i hovedsigtet, at biblio-

teksbetjeningen skal være, som ministeren har sagt det, aktuel, den skal være alsidig, den skal være kvalitetsbetonet. Det mener vi den er. Der er nogle få kommuner, som halter lidt bagud, og de skal animeres til at blive lige så gode som dem, der er bedre.

Det er uretfærdigt over for kristeligt folkepartis store arbejde, at der næsten ikke er blevet tid i min disposition her til at sige meget om kristeligt folkepartis forslag. Jeg vil gerne sige, at jeg er helt enig i bemærkningen i hr. Steffensens fremsættelsestale om, at bibliotekerne primært skal være det, der ligger i ordet bibliotek, og ikke være »kulturhuse« – jeg vil ikke sige smuglet ind, men skaffet ind ad en eller anden bagvej. Jeg tror, det matcher nøjagtigt med, hvad daværende kirke- og kulturminister Bodil Koch sagde om kulturhusene. Hun ønskede netop ikke disse centralistiske paladser, hvor al kulturaktivitet i et område skal foregå. Jeg mener, at hendes ånd skulle svæve meget mere rundt herinde over, hvad vi foretager os med hensyn til de kulturelle sager.

Den røde lampe lyser. Jeg siger undskyld til formanden, men jeg vil blot endnu nævne, også fra hr. Steffensens fremsættelsestale, fremhævelsen af, at kommunalbestyrelsernes suverænitet i materialevalget skal beskyttes. Enhver låner skal kunne få enhver bog, hun eller hun efterspørger, men den skal ikke absolut på forhånd være til stede; der må være denne ret for kommunalbestyrelserne til at have det afgørende ord.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes, det er lidt uretfærdigt over for fru Bodil Kochs minde at tage hende frem netop i forbindelse med bibliotekerne og deres kulturaktiviteter. Der forelå jo i 1967, tror jeg det var, et stort forslag om kulturcentre og kulturcenteraktiviteter, og fru Bodil Koch lagde dette forslag i skuffen – i fryseren eller i varmeskabet, eller hvor det nu var, hun lagde det – direkte med henvisning til, at man havde andre institutioner, der havde kulturelle aktiviteter, bl. a. folkebibliotekerne. Hun syntes derfor ikke, det var rimeligt, at man opbyggede en helt selvstændig institution som et kulturcenter. Det var det, der lå i fru Bodil Kochs tøven over for kulturcentertan-